

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegraful ese de două ori pre septembra: Duminecă și Joi'a. — Prenumerata se face în Sabiu la expeditia foie pre afară la c. r. poste en bani gata prin scrisori francate, adresa către expediția. Pretul prenumeratului pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 88. ANULU XIX.

Sabiu, in 4/16 Novembre 1871.

Evenimente politice.

Contele Andrassy, nouu ministru de externe al Austro-Ungariei, porni in 12 c. n. dela Pest'a spre Vien'a pentru de a se instală. Organele unguresc suntu de opinione ca elu va urmă si mai departe politic'a esterna urmata de Beust; numai "Hon" vindicăza nouu ministru ca va pregati o noua actiune europea si ca ya deveti pentru Austro-Ungaria aceea ce Bismarck a devenit pentru Germania.

Denumirea presedintelui ministrilor ung. inca n'a urmatu. Se afirma din totă părțile ca pentru postulu acest'a e alesu ministrul de finanțe Lonyay. Aceste afirmări se adeveresc prin imparatirea ce ne face „P. Napló" despre consiliul ministrilor din 11 c. ca: contele J. Andrassy a impartasit consiliului ca a primitu ministeriul de externe. Dupa aceste veni vorba la succesorele contelui Andrassy si ministrii se declarara unanu ca atâtua dupa parerea loru cătu si in urma despușetiunei predominante in sinulu partitei presedinti'a lui Lonyay nu mai pote fi in indoiela. Contele Andrassy declară dupa aceea ca elu insusi s'a pronuntat cătra M. Sea regele in acestu intielesu si ca parerea sea fu din partea M. Sele intempiata cu deplina aprobare. Remane numai că Lonyay insusi sa se decida.

Cu privintia la schimbările in ministeriu, ce ne stau insinte, se amâna interimalu siedintele casei deputatilor. Dupa usulu parlamentariu ministril cei'a-lalți demissionara din caus'a chiamării contei Andrassy de ministru alu esternelor; dupa „Reform" voru retiene ierasi toti porte-foirurile loru.

Diurnalele germane se occupa in cea mai mare parte cu retragerea contelui Beust, care a produs in Berlinu cătu si in tota strainatatea cea mai mare sensatiune. Poile berlineze deplora retragerea contelui si constataza ca incredintarea conducerii politice esterne a Austriei unui Ungaru e o saptă de cea mai nalta momentuositate. Austria incercă prin acest'a transpunerea punctului seu de gravitate in Ungaria.

Si „Nordd. A. Ztg." vorbesce despre schimbarea de persoane in Austro-Ungaria si accentuează ca prin aceea nu se voru altera relatiunile amicabile intre Austro-Ungaria si Germania.

Din Romani'a avemu a inregistrá ca camer'a nu poate lucra publice din ceusa ca membrul nu se prezinta in numeru capace d'a aduce concluse. Consiliul comunala din Iassi si lalomita se disolvare din aceea-si causa, caci prin acestu indiferentismu, dupa cum dire decretulu de disolvare, se periclită interesele comunelor loru si membrui, ce se retineu dela siedintie, nu recunoscu insemnatarea missiunei loru.

Sciri mai noue ne spuna ca membrii camerei aparura in fine in 9 c. n. in numeru coresponditoru. Comisiunea tienu la cererea regimului o siedintă secreta pentru de a primi impartesiri dela acest'a. Regimul facu camerei in o siedintă secreta cunoscuta starea cestionei drumurilor de fero. In Berlinu suntu dejă 100 milioane in obligatiuni depute, cu auspiciul depunerei altor 50 milioane.

Unu telegramu a lui „Hr. Ztg." din 14 Nov. ce tocmai lu capetam la māna ne spune ca: „W. Ztg." din 15 va publica autograful imperatului cu datulu de astazi, prin care contele Andrassy se denumește de ministru alu casei imperatesci si alu afacerilor esterne si ca lui i se incredintăza totu deodata si presidiul in consiliul comunu alu ministrilor.

trn celelalte părți ale Transilvanie si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princip. si tieri strine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se plasescu pentru întâia ora cu 7 fl. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 fl. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 fl. v. a.

Brasovu in 30 Octombrie st v. 1871.

Onorata redactiune! Pre cătu a fostu de mare nerabdarea de a vedé rezultatulu provocatiunei facute de comitetulu de 7 cătra intelligentia româna din diferitele părți ale patriei, pre atâtua a su-prinsu mai multu modulu de procedere a comitetului la deslegarea problemei, ce i s'a incredintat. Se acceptă că comitetulu acest'a, purcedindu din adeveratu zelul pentru binele națiunii, va aduna opinioniile provocatilor spre ale cumpenii dupa cu-viintia si meritu si apoi, dându unu raportu detaliat, sa arete, de ce motive a fostu condusu la decisiunea sea publicata in diuariele române. In locu de acest'a inse publiculu n'a primitu de cătu numai dechiaratiunea, ca, de ore-ce la apelulu indreptatul cătra 120 de intelligenti (?) a incursu numai 21 de respunsuri, comitetul se vede silitu a-si termină lucrările sele (obositore?) si a se dissolvă, pentru ca lips'a de atâtea respunsuri constata (dupa consecintia logica a comitetului), ca naționea rom. nu simte trebuinta de o adunare naționala. Ier' pentru că totu-si publiculu rom. sa nu remâna de totu in intanerecu cu privire la actiunea sea politica pre fisiatoru, comitetul ad hoc 'si esprima convingerea — basata, cum dice, pre opiniunea, ca avemu sa tienem la continuitatea dreptului nostru (?) — ca numai comitetulu naționalu centralu, alesu de conferintia naționala din Mercoare in 1868 aru si chiamata, a luă initiativa in afacerile noastre politico-naționale. Pâna aci, si nici cu o cîrtă mai departe, mergu „informatiunile" date de comitetulu ad hoc.

Acesta purcedere de sigura nu contribuie mult la luminarea situatiunei noastre politice si la cunoșterea calei ce aru trebui urmata in afacerile noastre politico-naționale. De aceea credem ca trebuie cautata pre alta cale opiniunea intelligentiei rom. si anume pre calea publicitatiei, facându inceputulu cu publicarea celor 21 respunsuri incuse la comitetul ad hoc.

Spre scopulu acest'a amu onore d. redactoru, a-ti comunică respunsulu colectivu datu la cunoșteru apelu de cătra adunarea inteligenției rom. din Brasovu, rezervându-mi a face la fine căteva reflexiuni la parerea si convingerea comitetului ad hoc, publicate deodata cu dechiaratiunea dissolvării sele. Iéta respunsulu:

Respusu

la Apelulu comitetului de 7 indreptat cătra intelligentia româna din Transilvania.

Cu privire la Apelulu on. comitetu de 7 indreptat din Sabiu dto 20 Sept. 1871 cătra mai multi barbati români din Brasovu, erediendu-se ca este mai coresponditoru scopului, déca s'arū poté concentră mai multe voturi la unu locu, se tienu astazi o adunare numerosa a românilor brasoveni, in care dupa o lunga si seriosa discussione asupra celor 6 puncte din Apelu se decide a-si da parerea in urmatorulu modu:

1. Déca aruncămu o privire, sia chiar fugitive, asupra stării politice actuale a naționei române din Transilvania, déca cunpanimă cătă de putinu stadiulu, in care au ajunsu cestionea intereselor noastre politico-naționale prin referintiele cele noue create de regimulu magiaru fără conlucrarea noastră, trebuie sa constatămu cu durere, ca ne astămu într-o criza, care déca aru mai dură multu tempu, este capabila sa periclităde interesele noastre spirituale si materiale si sa impedece astfelui pre unu siru de ani progresul si aventul naționei române.

Fatia cu o asemenea stare critica a lucrorilor este o datoria săntă pentru sia-care român bunu si cu deosebire pentru sia-care barbatu mai maturu alu naționei noastre, ca sa se cugete bine si

seriosu, ce tienuta treboie sa luăm, ca sa impresciamu morii, ce planedia asupra capetelor noastre.

— Este in adeveru ora a 11-a, care sunându cu tonu poternicu ne striga: desceptati-ve si lacrati.

Nu incapse nici o indoiela, ca toți români adeverati dorescu si nisuescu spre unul si acelasi scopu, adica a eluptă egal'a indreptatire politica pentru naționea româna satia cu cele-lalte naționali conlocuitore si respectarea drepturilor sale atâtua din partea acestor'a cătu si din partea regimului.

Numai in privintia drumurilor, pre care s'arū poté ajunge acestu scopu pote sa existe ore care divergintia de pareri. Si acesta divergintia, de-si nu mare, in adeveru esiste, de căti-va sni incocé, de cându ne lipsece unu organu politicu poternicu, care concentrându in sine totu ce are naționea româna din Transilvania mai maturu si mai inteleptu, sa chipsuișca pururea ce este dupa impregiurări mai salutaru pentru naționu si sa marcheze cu linii chiare directiunea, ce avemu sa o urmămu cu totii in cau'a noastră politica naționala.

Modulu celu mai aptu, dupa modest'a parera a acestei adunări, de a ingradii naționea noastră cu muri de aperare in contr'a ingerintelor neamnicilor nostri si a-i pregati o existintă démona in patri'a strabuna, este de a afla unu organu poternicu, care luându in mâna caus'a noastră politica sa privilegiarie, ca o sentinelă credincioșa, asupra intereselor ei, si sa signaliseze naționu orice periculu, ce aru amenintă-o.

2. Privindu la trecutolu nostru celu mai de aproape si considerându totu cele de considerat, adunarea crede, ca organulu celu mai coresponditoru, in impregiurările de fatia, care sa ia initiativ'a in actiunea noastră politica in presentu si pre viitoru este :

Comitetulu permanentu alesu in siedint'a 4-a a conferintie nationale romanesci din 4/16 Ianuariu 1861 si inmultitu si intorită de congresulu naționalu românu din 1863 in a 4-a siedintă a sea dia 11/23 Apriliu, in frunte cu cei doi Archierei ai bisericelor noastre române din Transilvania.

Acestui comitetu permanentu i „s'a fostu co-crediutu caus'a naționala si confessionala româna."

Motivele, care au indemnătu acesta adunare a propune ca sa se concréda acestui comitetu luarea initiativei in actiunea noastră politica suntu intre altele urmatorele: acestu comitetu s'a alesu de congresulu naționalu, prin urmare de reprezentantii naționei intregi; in sinulu lui se astă mai toti barbatii nostri de maturitate politica in totu nuantele; comitetul acest'a nu s'a intredisut nici odata de regim, si chiaru déca elu s'arū si dissolvat de sine, fără a si depusu mandatulu in mânila plenipotentialilor, i. e. a congresului, care dela 1863 nu s'a mai adunat, se poate restitut in activitatea sea prin votulu naționei, si in fine despre acestu comitetu se spera, ca va si consideratu si de regim, ca o adeverata expressione a românilor.

3. Binevoindu dără acestu comitetu, la dorintă naționei sa ia in mâna actionea politica, credem, ca va simti trebuita, a luă insusi in mai de aproape pertractare cele 6 puncte propuse de on. comitetu de 7 si ca, tienendu contu de starea schimbata a impregiurărilor politice, va face pasii cu-vienciosi pentru tienerea unui nou congresu naționalu, in care naționea sa-si exprime voint'a sea in privintia tienutiei sele satia cu regimulu actualu.

Brasovu, in 17 Oct. st v. 1871.

Responsulu acest'a dupa o mica introducere, in care positioneaza noastră politica se caracterizează ca critica, relevăza două puncte principale si adica, ca organulu celu mai potrivit, care sa ia initiativ'a in actiunea politica a naționei rom. din Transilvania aru si comitetulu rom. permanentu din 1861,

respective 1863, și ca mijlocul celu mai practic spre a stabili o direcție politica sănătoasă și uniformă aru și conchiamarea unui congres, său unei conferințe naționale.

Si ce te spune comitetul ad hoc în privința acăstă? Ne spune puru și simplu, că „numai comitetul dela Mercurea este chiamat a luă initiativă în afacerile noastre politico-naționale” și că „lipsa responsurilor constatăză, că nu se simte necesitate de o adunare națională.”

Ei bine! Domnilor dela comitetul ad hoc, nă fostu ore și în adunarea confidențială dela Sabiu vorba de comitetul dela Mercurea și nu să reflectau destul de justu, că regimul, care a intrădisu odinioară activitatea acestuia, nu va veni astăzi să dica „pecavi”, fia comitetul Mercuréu asiă de buau și urmedie-si activitatea încă neîncepută? Děca erati asiă de convinsi, că numai acăstă e chiamat a luă initiativă, de ce n'ati convinsu și adunarea confidențială despre acăstă și pentru ce a-ti mai primitu, a ve insarcină cu o lucrație nouă — diadarnică? — Său ea a-ti voită numai să aretati încă odată lumei, că numai d-loră văstre suntu incredintate destinele naționale? Atunci dieu, reu servită acăstă. Apoi nu scăti, că comitetul dela Mercurea nu reprezinta opinionea tuturor românilor? și ca decisiunea principală, care să adosu în conferința Mercureana, adeca pasivitatea la alegeri, să calcatu în mai multe părți de români? Au nu a-ti afirmatu singuri, că decisiunea acăstă să adusă numai pentru tempul de atunci? Ori cum vomu luă, convingerea d-loră văstre de astăzi nu e nici decum în consonantia cu vorbele ce le-ati vorbitu în adunarea confidențială — ier despre aceea ce veti să cugetați, numai D-dieu pote scăi.

Revenindu acumă la assertiunea comitetului ad hoc, că adeca lipsa de responsuri mai multe la apelul constata, că națiunea nu simte necesitatea unei adunări naționale, trebuie să dicem că comitetul a uitat cu totu de ceea ce a disu în apela: „Scopul principal alu acestuia pasiu este, a găsi din adunarea parerilor modulu celu mai usioru și mai eficac pentru inițierea unei intelegeri și desvoltarea unei activități mai corespondiente intereselor naționale” și „de oarece numai o adunare națională pote fi competența a se pronunță asupră conducei politice a nației, care aru și modulu celu mai coresponditor pentru realizarea unei atari adunări etc. Asiă dara atâtă în adunarea confidențială din Sabiu, cătă și în apela se sustine că ce-va nedisputabil assertiunea, că o adunare națională este neapărată necesaria, pentru că sa potemă esti din caosul, în care ne aflăm de preseatu. Si acum ne pomenimă de odata din partea participatorilor la adunare și a emisiilor apelului cu incredulitatea, că nu e necesitate de o adunare națională, pentru că „la 120 de apeluri au incursu numai 21 de responsuri parte singulare, parte colective.” Aci ne-am permită întrebarea, pentru ce s'au tramsu apeluri numai la 120 de iatengenți, pentru ce nu se spune ce-va mai lamurită despre responsurile colective, și preste totu, pentru ce nu se arata, ce cuprindu acelea 21 de responsuri?

Recapitulându trebuie să constatăm, că comitetul ad hoc și-a implinitu reu missiunea și a aretat în procedură sea putienă considerație pentru publicul român. Său ca cei mai mulți dintre membrii acestui comitet au primitu missiunea credință numai că sa mistifice o cestiuă altă de importanță și sa pună numai stăvila unor nisipuri sincere și curate de a face lumina în starea naștră politica națională? N'amă voi să se constatădă assertiunea unor pessimisti, care dicu că Hamlet: Es ist etwas faul in Staate Dänemark!

Unul dintre cei întrebăți.

Diet'a Ungariei.

In siedintă din 3 Noiembrie a casei deputaților se autentica mai întâi protocolul siedintei precedinte; presedintele anuncia mai multe petiții dela jurisdicții, care se transpună comisiunii respective.

A. Mocioni vorbesce despre crăsă din Cislătană și dice că atari relații trebuie să domnească pretutindeni unde unu popor voiesce să-si crezează o preponderanță artificiosă preste cele-lalte naționalități. Vorbitoriul nu afirma că în Ungaria aru stă trebile tocmai asiă că în Austria, totu și înse sunt de caracter încătu la silescu a îndreptă cătră ministru-presedintele o interpellare: Tiene dnulu de statu!

ministru-presedinte de corespondientul tempului a ascernă cu privinția la cestiuă naționalităților trans. atari proiecte pre masă a casei, care conforme spiritului respectării reciproce de dreptu și a unei intelegeri drepte de interes, suntu singuru în stare a să organizaști de statu și desvoltării patriei noastre asiguranti corespondiente contră eventualităților imidatōre, a căroru sementia o contiene situatiunea naștră politica de astăzi?

Br. Fr. Ellenbaum ascernă o petiție a comunei Poiana, ce se tiene de scaunul Mercurei, pentru recumperarea cumulativa de milita; se tramează comisiunei resp. Dupa aceste se trece la ordinea dilei, la care sta că singuru obiectu nuntiul casei magnatilor privitoru la proiectul de lege despre regularea urbarielor. În afacerea acăstă se incinge o desbatere mai lungă la care iau parte D. Szakacs, A. Nehrebeczky, I. Dietrich, P. Moritz, I. Madarasz, P. Szontagh și I. Paczolay. Dupa rezolvarea cestiuă se trimitu proiectele de lege casei magnatilor cu ce siedintă se încheia.

Interpellare dlu Dr. Ales. Mocioni.

On. Casa! Mi pare reu că dlu ministru presedinte nu e de satia, căci amu sa-i facu o interpellare.

In urmarea intemplantelor dincolo de Laită, déjà doi domni deputați s'au aflatu indemnati a adresă interpellare dlu ministru presedinte.

Unul doresce a supune la critică parlamentaria tinență dlu ministru presedinte, cela-laltă — abstragendu dela acăstă, din insasi acele intemplantate trage corolaria asupră situatiunei naștră politice și vine la acea deductiune, că relațiunile naștră de dreptu publicu nu potu sa fia decătu pericolose și stricărișe pentru noi; de unde deci întrebă pre dlu min. presedinte: nu cum-va s'aru astă stimulatul a restituții statulu de uniune personală?

Din a mea parte eu credu, că atunci cându dlu ablegatu din acelu evenimente a facutu acăstă fără corecta deducție, numai pre jumetate a facutu aceea ce — trebuie să facem.

Eu din acele intemplantate, că unu felu de întregire a acelei interpellare — voiu sa tragu o altă consecință, nu mai putienă importantă pentru situatiunea naștră.

Pretuișeu usul parlamentarul multu mai verosu, decătu ca la tota ocasiunea să intetiescu desegarea unei cestiuă, macarn cătu de multu de a-si fi convinsu despre urgintă ei, déca odată majoritatea s'au pronunciatu in contră deslegării. De cându la ocasiunea desbaterei asupră adresei o astfelu de incercare a consociilor mei de principiu a susținutu respingere resoluta din partea majorității, nici eu nici aceia mai multu n'amu facutu o atare incercare. Cu tôte, potu fi impregiurări, se potu intemplă evenimente, cându aru fi o negrigintă de detoria, a nu intreprinde unu pasu nou întră interesulu acelei cestiuă; pentru că acele nouă impregiurări potu sa îndreptătescă pre omu a crede că — acum dora majoritatea și va fi schimbău opiniunea de atunci.

E cam unu anu, cându cu ocasiunea delibărărilor asupră organizatiunei municipiilor mi-amu datu truda, după slabete mele poteri, a aretă stricărișe urmări ale acelei politice ce pâna aci a continuat uovernul nostru; m'amu truditu a aretă acea profunda contradictione, ce există într-o astfelu de politica și între realitate; m'amu truditu a aretă ca o atare politica, mai târdiu ori mai curențu, necesarminte trebuie să duca la alternativă: său a parăsi acăstă politica său a pași pre terenul absolutismului și a parăsi constitutionalismul.

Cele ce atunci amu spusu, de-si ele n'au fostu înfranșe, au remasă totuși fără rezultat, au rezutat în desertu. Cumca o astfelu său o asemenea politica nu pote sa aiba alte consecințe decătu acelea pre cari eu atunci le-amu indegetat, acăstă astăzi déjà dovedescu septele. Nu suferă indoiela că crăsă ce a proruptu în tierile MSele de dincolo de Laită, nu este o crăsă ministeriale ordinaria, ci o crăsă ale cărei radecini mergu mai adunădu, și pote sa pună la întrebare, sa periclite insasi constitutiunea, pote sa tragă la indoiela posibilitatea vietiei constitutionale, său — cine aru sci! dora si mai multu decătu acăstă.

Dupa mine acăstă crăsă este o adeverată crăsă ministru-presedintele o interpellare: Tiene dnulu de statu!

Crisă ce s'ă intempla în tierile MSele de dincolo de Laită, nu este o crăsă ministeriale, precum atari se intempla din tempu in tempu în vieti a parlamentaria regulată, ci ea este o crăsă ce, avându sorginte mai adunădu, pote sa aduca în periculu chiaru constituțională, dora posibilitatea vietiei constitutionale, său dora si mai multu de cătu acăstă, — cu unu cuventu acea crăsă este o crăsă de statu.

Fără indoiela unu sorginte principale a acestei crise este nimică altă de cătu: turburări ecuilibriu naturalu, prin maiestri suprematia unei naționalități.

Unde constitutionalismul; carele nu pote fi destinat de cătu a garantea după tota potintă ecuilibriu naturalu sau contrastelor de interes ce se manifestă în vieti a statu, despoindu-se de natură sea, se intrebuintădă tocmai spre scopu contrar, acolo mai curențu ori mai târdiu, poterea faptelor va nimici fragilă constituțională de lemn a acestei constituționi, și va duce necesarminte la absolutismul opertu si nemascabilo mai multu.

De nu vomu vră sa ni espunem propriă noastră vietă de statu pericelilor unei sinamagiri, trebuie să recunoștemu, că — neconsiderându art. de lege XII. din 1867, periculul pre seriosu ce jace asunsu în situatiunea naștră politica — se cuprinde întru acea indenicitate de directiune politica, care evidentemente esiste între guvernul nostru și întră adecentii asiă numitei constituționi de Decembrie. Pre cum acolo, asiă tinde să a guvernul nostru politica mai verosu, că — întru interesulu reu precepitul alu unei părți, sa se asecure acestei părți suprematia artificială și prin acăstă sa se turbure naturalul ecuilibru alu elementelor patriei noastre.

Déca de o parte este nenegabilu ca dnulu ministru-presedinte numai pre basă a acestei identicătăți de directiune s'ă potu astă indemnătu, a se ingeră — chiar și cu trecerea preste oțarale sferei sele de competență — în afacerile curală interne ale Austriei, și a luă parte activa la deslegarea aceloră: intocmai atâtă de putienă pote sa fia vr'o indoiela d'ală parte ca, eventualitatea de care după astu-feliu de precedinte cu temeu este a teme, cumea adeca ocazionalitatea guvernului ce-lui-a-laltu statu asemenea se va potē ingeră în alo naștră afaceri interne, — pote sa aiba punctu de radimă singuru numai în statulu perturbatul alu ecuilibrului politicu internu alu tieriei.

Si déca — multiamita ceriul — în momentu sariositatea situatiunei naștră politice nici nu se astă la înaltimă crisei austriace, totuși nu se pote negă că situatiunea noastră de facia, că și politica pâna acumă următa de regimul pôrtă în sinul seu germanulu tuturor acelor eventuałă critice și pericolose, alu căroru sîru lungu dincolo de Laită deja si-a luat incepultură.

In consideraționa tuturor acestoră, me astu indemnătu a adresă dlu min.-presedinte urmatoreea intrare:

Tiene dlu min.-presedinte oportuna, a pune pă măsă a casei, în cestiuă de naștră politice și a Transilvaniei, astu-feliu de propositiuni guvernali, cari, inspirate de spiritul respectului de dreptu și a unei juste complanări de interes, singure numai suntu în stare, a supedită organismului de statu și desvoltării patriei naștră, cuvenită garantia contră eventuałătări insuflătoria de ingrijiri; ale căroru semene le pôrtă în sine situatiunea noastră politica de astăzi?

La adresă celor „mai mulți”.

Sabiu Octobre 1871.
Nu numai tu te prinde mirare, dar' ti vine chiara să te uimesci, cându esti silitu să vedi, că vre-o 4—5 insi din Sabiu, asiă numitii „intelepti” ai poporului român și ai bisericiei sele greco-orientale se sumetescu în neobraznici a lor, dă se geră, atâtă in ceea ce privesc lucrările politice cătu și bisericesci-natiunale ale românilor preste totu și în parte ale românilor gr. orientali, — dă se geră diou — că astu-feliu de potenti, în cari se concentreză tôte facultățile spirituale ale naștrăi intregi, pre cum e: conscientia pură naștrăi, sciulntia in sensulu ei adeverat, artă dă face politica înalta, școlință dă face bani și a ferici naștrăi, energia dă poate isbuti cu planuri mari, despre infinitări de institute de școlință și de averi, dibaci a de oratori vestiti; pre urma închipuirea, credință, și chiaru convingeră, că tota biserică drepturoasă, cu tôte legile ei, cu toti reprezentanții ei,

cu toti archiereii ei si cu Metropolitata in frunte, este salibile, insielatore, nemernica, profanata si prepadita, deca legile ei nu purcedu din poterea infalibilitatii. S. Sloru si ilustratorii loru, si deca representantii, archierii, Metropolitul acestor biserici, nu se ocrotescu, alegu, denumescu, confirmă, săntiescu si ordina de Sântiele loru.

Si că sa te convingi de adeveru, ca acesti dinti i le pti sa geréza de astu-feliu : de suflotul nationei si alu bisericei, de veghiatorii preste opinionea publica a românilor, cău chiaru si de insasi opinionea publica in infalibila-le si nepretut'a-le persoana, ai sa iei la mână numai doi numeri din jurnalul „Albin'a“ nr. 39 si nr. 80 a.c. unde vei cesti sub datul Sabiu 15 Maiu si 3/15 Octobre 1871. niscescorespondintie subscrise de „mai multi din Sabiu si din vecina-tate“ despre declaratiuni de politica si afaceri bisericesci, pre cari ei le da anasteime si maranastei, si pria urmare pre toti aceia, cău au cutesatu a nu le cere inalt'a loru invioare si a nu se aruncă mai intâiu la picioarele loru, că la ale fiului sărelui din Chin'a, spre ale dă binecuvantarea la pasii si miscarile loru politico-nationali si bisericesci.

Si apoi că nu cum-va sa se stirbesca in gresi-cătu-va misticulu, dar stralucitul loru nimbro — de si in sine obscuru, — si sa-si perda ce-va din splendorea sea, acesti omeni luminati si inventati d'a si adorati de trecutu si de presente, se punu, de si suntu numai „numera 5 si dt 5“ cu vr'o doi multu trei, asiā numiti a 5-a rōta la caru, se punu si-si iau alaiu dintre „mai multi din Sabiu si tie-nutu“ si scriu, si facu, si diregu, urla si sbiera, plângu si se vaicărēdia, de si numai 5 cu totu né-nulu loru, — in numele tuturor ale celor „mai multi“, fia acesti cu diecile si sutele de mii, seu numai ei insisi, habaru n'au, pentru ca prorocul Eremia suntu numai ei si duhulu săntu i umbresce numai pre ei, si omeni liberi, liberali, democratii dela isvoru, si papi grecesci si deca voiesci si dela Rom'a — cându le vine la socotela — ier' numai ei suntu si afara de ei toti cei-a-latti cei „multi si căt mai suntu afara de acesti toti le suntu sclavii loru, uneltele loru, despre a căroru simtiente, cogetare, convingeri, caractere, onore si stare si dreptu numai ei si ier' ei se socotescu a si in lege că sa dispuna. —

V'a trecutu „Alb'a“ prin „Hamb'a“ domnitoru ! a trecutu alb'a deloulu s'a dusu si nu o vetti mai vedé, deca veti mai vedé vr'odata ! — puiolu de ciōra a devenit mai vicleanu si mai intelepto că ciōra betrâna, elu nu mai ascēpta sa fuga de ucigasiu, cându vede, ca da acesta cu pētra in elo, precum accepta mun'a sea, elu o sterge dejă, cându se pleca ucigasiulu dupa pētra. Si apoi plângeti, svercoliti-ve, sferimatili-ve, trântili-ve, puneti luntre si puite, ce a fostu verde, s'a useatu, ce a fostu dulce a-ti māncatu, elorodoro dvōstrie nu-lu vetti mai astă.

Ve vaierati la lume cu venintulu in gătu, ca nu v'a sfatoitu Archierei si Metropolitulu si pre voi, mai nainte de ce sa hirositu bravului fiu alu poporului si alu bisericei de Archimandritu, hauiti in plansete, ca vi s'a luatu scaunulu dela mēsa verde a consistoriului, ve puneti ungh'a in gătu de ciuda si aleau, ca v'a intercatu dela vac'a cu lapte, carea socoteati ca numai voi trebui sa o mosceniti si mulgeti de ruda, si carea ve eră biseric'a si poporulu ei ; mai lasati sa se mai si ingrăsie asta vaca, pentru ca pâna cându erati numai voi stupani preste ea, eră p'aci p'aci sa i se ingrōpe-ōsele ; dumeriti-ve in bărfeli domnilor, si cu atătu mai multu, cu cătu altii, pre cându erati dvōstra, socru si gineri la olalta si judecatori, si advocati, si protopopi si popi, si profesori si directori si mai scie si ddieu si căte alte tōte, unu mare si indelungatu tempu, toti cei-a-latti, pre cari i mānat in piatia sa-i cunoscă lumea, cine suntu, nu v'au clătitu nici unu flru de peru din capu. Si ce diceti au nu eru fi avutu dreptu dupa canōnele nōstre bisericesci ! Au dicu canōnele unde-va, ca dvōstra a-ti fostu in lege si că judecatori de instantia prima si judecatori apelati, si că cei din urma si insocruti si inginerti ! Si ast'a a fostu pâna mai eri alalta eri ; acum asiā dara cui scōleti ochii, ca face abusuri de lege ? aceluia dōra, carele va suferit pâna acum că sa traiti in fāra de lege ?

Dar' tréca, duca-se tōte acestea, lumea aru voi sa scia, ca ce ve intereséza pre dvōstra asiā tare actul seversitu mai deunadi de archiereii nostri, deca acestu acu nu ve strica nimic'a si nu ve cere nici dvōstra, nici clerului nici nimenui nici unu finicu

din punga, si nu deroga nici dvōstra nici nationei nici bisericei nimicu in ceea ce privesc onoreea ?

Se scie, ca lumea nu va audi nici unu responsu dela d-vostre, inse sa sciti, ca responsul acela la camu găciu dejă omenei ; pote ca voiti dvōstra a fi Archimandriti, archierei, d'ocamdata titulari, cum n'au mai fostu la noi aici, si dup'aceea in fapta, Episcopi pote si Archiepiscopi si Metropoliti ? Dece a voiti asta, aida-de i dati jalia la congresele noastre, si la sinode, sa se stergă acele canōne, caru cuaclificatiuni anumite pentru astu-feliu de tagme.

De se voru simti asta corporatiuni competente si voru judeca ca e de lipsa o astfelui de lege, o voru codifică si o voru pune in lucrare, pote mai bine, ca cum a-ti pusu d-vostre legea despris incompatibilitatea seu neacumularea de oficii, in a cărei intielesu strictu chiaru d-vostre functionati astazi, si că protopopi, si că profesori si că directore, totu totu intr'o persoana ! — atunci habaru nu mai avem, sa ajungeli de pre noi si Patriarchi, si deca ve gădile ambitia — precum s'au arestatu si pâna acum din mai multe semne — chiaru si Papi.

Pâna atunci insa grigiti-ve mai bine de intelepciuenea d-vostre, ca sa sia că a sierpiloru ; pâna atunci se da protestu contra tuturor emiselor d-vostre in numele celor „Mai multi“, intre cari pote sa pricepa lumea, ea suntu mai multi decătu cei 5—6 ; pâna atunci in fine voru trece inaintea publicului acei 5, totu-déuna de aceia, despre carii o sa dica mereu „hi nigri sunt, hos te Romane caveto“ ! deca ei nu voru esu de subt masca anonimitatii.

Aru si insa in interesulu d-vostre consultu, sa ve mai pastrati inca veninulu, si sa nu-lu risipiti in zadaru ; pastrati-vilu la congres si la sinode ; ve va face mare trebuința, pentru ca veti avea sa inghitionti multe, si că sa le mistuiti tōte e de lipsa mare la omu acesta substantia animalica. — Mai mangaiati-ve pâna atunci cu proverbulu din scriputa, si-i urmati adeverului lui „Celui ce n'are (nimic'a), si ceea ce i se pare ca are, i se va luă, si se va dă la cel'a ce are“ mai multu, pentru ca deca va mai aduce Ddieu sinodulu si pre anulu viitoru, pare-mi-se, se va sterge chiaru si acesta dictare din Scriptura, si acestea tōte, pentru aceea, pentru ca d-vostre voiti sa mărga tōte totu altumintrea.

Delegatiunea societăției academice rom.

Premiu Zappa.

Conformu decisiunii societăției academice române, luata in siedintia din 13 Septembre 1871, pentru un'a cătu mai bona si rapede traducere in limb'a româna a autorilor clasici, se publica concursu cu conditiunile următoare :

1. Se alegu deocamdata operele urmatorilor autori clasici, spre a se traduce si publica in limb'a româna : a) Salustiu, b) Titu Liviu, c) Cicerone, d) Polybiu, e) Dionisius de Halicarnas, f) Dione Cassiu, g) Plutarcu, vietile paralele.

2. Pentru calculele de cari e vorba in următoarele articole, se va luă de norma editiunii stereotipa Tauchnitz.

3. Se va alege din fia-care, din cei siptete autori mai susu mentionati, căte 20 pagine de proba, cari au sa se traduca pâna la 15 Iuliu 1872.

4. Locurile alese din fia-care din cei siptete autori suntu : a) din Cicerone prim'a oratione filippica, totu dimpreuna cu notitia istorica si argumentul ce o precede ; b) din Titu Liviu, liber. XXI, dela capu I pâna la capu 20 inclusivu, c) din Salustiu, Jugurta, dela capu 84 pâna la 102 inclusivu ; d) din Polybiu, lib. I, din istoria dela capu I pâna la 24 ; e) din Dionisius de Halicarnas, lib. II, din anticitati dela capu 1 pâna la 18 inclusivu ; f) din Plutarcu, vietile lui Cicerone, dela capu 1 pâna la 26 ; g) din Dione Cassiu, lib. LVI, a istoriei române dela capu 11 pâna la 30 inclusivu.

5. Traductiunea va fi intr-o limb'a romanesca, cătu se pote de curata si eleganta, cautându a se reproduce in traducere calitatile autorului tradus.

Traducatorii suntu datori a dă note critice si supr'a disertelor lectiuni ale locurilor obscure din textu, cum si note explicative asupr'a terminilor tehnici si numerilor proprii, cari occuru in textulu autorului.

6. Manuscriptele venite mai tardu de 15 Iuliu 1872 nu se voru luă in consideratiune.

7. Manuscriptele voru si scrise călă se poate de corectu si legibili, insa nu de mānă traducatorului ci de alt'a strina, bine cusute intr'unu fascicul si paginate. In fruntea manuscriptului se va scrie o devisa in orice limba si totu cu māna strina. Pre lângă manuscript se va alatură si o scrisoare inchisa intr-unu plie, sigilat cu una singură fără initialele autorului, adresata presedintelui societăției academice, si purtându in afara devisă manuscriptului scrisa totu cu māna strina, ieră in intru numele autorului traducunelui.

8. Manuscriptele se voru cenzură si judeca de sectiunea filologica, care va propune societăției, in siedintia plenaria, adoptarea acelui a dintre operate care va merită premiul destinat pentru aceste lucrări.

9. Manuscriptele nepremiate se voru pastră in archivele societăției pâna ce se voru reclamă de autorii loru, ale căroru numeni remanu necunoscuti, fiindca plicurile ce le voru cuprind nu se voru deschide.

10. Premiul pentru cea mai bună traducere de 12 pagine va fi in genere de lei noi 120, ieră pentru 20 pagine din Dionysius de Halicarnas seu din Dione Cassiu lei 100.

11. Celu ce va obtine premiul că celu mai escelente traductorul al celor 20 de pagine, de cari e vorba in articolele precedente, va fi insarcinat de societate a face traductiunea autorului intregu cu premiul ficsat de lei noi 120 seu 100 pentru fia-care 20 pagine.

12. Traductorul astu-feliu insarcinat de societate va fi datoriu a urmă lucrarea cu acea-si diligentie, esactitate, elegantie si puritate de limba cu care a facutu si proba premiata.

Elu va fi datoriu a dă pre fia-care anu căte 200 pagine de traducere din editiunea lustra de norma.

13. Traductiunea se va esamină de sectiunea filologica a societăției si, aflându-se conformu conditiunilor de mai susu, se va dă la tipariu, ieră traductorului se va responde remuneratulinea cuvenita.

La casu insa cându traductiunea n'ară corespunde conditiunilor stabilită, ea se va tramite autorului cu observatiunile facute de sectiunea filologica si cu invitatiune de a emenda.

14. Cându traductorulu din veri-ce causa, n'ară mai continua lucrarea, atunci se va repubbica dia nou concursu de proba in conditiunile de mai susu.

15. Autorul clasiciu, care treee preste 500 pagine, se va impărti intre mai multi concurenti, co voru escela la concursu.

16. Tiparirea autorilor tradusi se va face de societate in 1000 exemplare formatu cu litere garmondu, si pre hârția alba curata, dupa unu modelu alesu de societate.

Formatul adoptat, litere si hârția aprobată voru servi pentru toti autori tradusi si tipariti cu spesele societăției.

Pretiul unui exemplar u scosu la vendiare se va desige in raportu cu spesele facute cu traducerea si tiparirea lui, asiā ca dia vendiarea primei editiuni sa iea si sa se incaseze cu procentele loru toti bani dispensi cu acesta editiune.

17. Obtinendu bune traductiuni din operele autorilor mai susu insemnati, sectiunea filologica va alege alte opere de valoare, si va continua a invati literatur'a româna cu tesauri pretiose. Pentru publicarea loru se voru aplică bani reîntrati prin vendiarea editiunilor anterioare.

18. Traducatorii operelor premiate de societate suntu liberi a scôte o a dou'a editiunea din traductiunea facuta de densii, insa numai după treccerea intărei editiuni facuta de societate, ei remanu proprietari pre traductiunile loru.

19. Cându societatea va sfâră de enviintia a face o nouă traductiune din unu autoru dejă tradus si publicat cu spesele ei, ea va fi libera a procede la acesta fără că intăriu traducatoriu sa aiba dreptulu de a se opune.

— Presedinte, A. Treb. Laurian.

— Monit. Ofic.

Nr. 1187.

Epit. 434.

Circulariulu senatului epitropescu alu Consistoriului român gr. or. din Aradu emisă către toti protopresbiterii districtuali.

(Prin care se facu dispusei provisorie cu privire la venitele parochierilor vacante — pâna la rezolvarea cestiu-

— nei de reducere.) Consistoriulu eparchialu de aici, avendu in

vedere principiul imbunatatirei dotației preoților nostru, pronuntiatu de congresul nostru naționalu bisericescu, și respectivă reducerea parochielor, iucă în siedintă plenaria tenuă în 11 Iunie și 9 Iuliu 1871. Nr. 27. și 34. au dispusu: ca venitele parochielor vacante pâna la definitivă rezolvare a reducerii parochielor, să le folosescă respectivii preoți, cari administrează și împlinesc funcțiile recerute ale parochiei vacante; avându cuvenita privinția la vedova și orfanii remasă după reposatul parochu, și mai vîrtoșu la fondul generalu diecesanu.

Din incidentul acestăa, spre scire și acomodare se dispun următoarele:

1. La casu, de către vre-o parochie în atare comună devine vacanta, și conformu concluziei congresualu din anul 1870. Nr. prot. 77. cade în categoria reducerei: venitele le folosescă parochialu concernante, incredintat cu administrarea și respective suplinirea funcțiunilor preoțiesci.

2. Respectivolu parochu administratoru, este însă indatorat: pre sămănu veduvei și orfanilor reposatului parochu, a estradă pre unu anu de dile jumetate din totă venitele parochiei vacante, și anume: din stola, biru și sessia; iera în casuri, unde după mărtea cutârui preotu, nu remanu urmatori legitimi, adecă nici vedova nici orfani, întregă jumetate a venitului este destinată în folosul fondului generalu alu diecesei.

3. Dupa escontentarea competitiei de jumetate a venitului, menită pre sămănu veduvei și orfanilor, pre unu anu de dile, respectivulu parochu administratoru este deobligat: pentru usufruirea intregului venit, amintită în punctul precedent, a solvă o sumă bunala anu, în favoreea fondului generalu diecesanu, ce se va stabili prin senatul episcopal alu acestui Consistoriu episcopal.

4. Dispusețiunea de fată, are valoare obligatorie, pentru totă casurile provenite dela aducerea decizionilor consistoriului plenariu mai susu provocate; dreptu aceea concernantele domnului protopresi, este insarcinat: a face aretare acestui Consistoriu despre acele parochie, cari în decurgenția temporii au devenit vacante, fără de a se fi indeplinită său redusă, și ale căror venite le folosesc respectivulu preotu administratoru, fără de a se fi observată acestă dispusețiuni.

Despre publicarea acestei ordinatiuni, futuroră sinodelor și comitetelor parochiale, Precinstia Terci pofti, a relaționă la tempul său.

Datu din siedintă senatului episcopal, alu Consistoriului episcopal din Aradu tenuă în 22 Octobre 1871.

Din incredintarea Preșântiei Sele Domnului Episcopu diecesanu:

Andreiu Papp, m. p.
Protosincel, că presedinte substitut.

Estradatu prin referințele:

Petru Petroviciu m. p.
Asesoru consist.

Nr. 1274.
Epit. 457.

Circulariul senatului episcopal alu consistoriului român greco-oriental din Aradu emisă către totă sinodele și comitetele parochiale.

(In privință proiectelor și contractelor facând la înțreprinderea edificării și reparării bisericii și scărilelor.)

Făcându-se esperinția din partea acestui consistoriu: ca unele comitete parochiale înțreprind feliurile reparării și evenuale edificării la biserici și scările, încheiându contracte și alte tocmai cu respectivii maestri înțreprinditori, fără de a observa prescrișile dispusețiunii ale statutului organic §. 7. punctu 3. și §. 23. punctu 7. și 15. adecă fără de a prezenta proiectele sinodului parochialu spre examinare și aprobare, apoi prin concernentul protopresi, ale subscrise consistoriului spre suprarevisiune și ulterioră închiriere; dreptu aceea pentru evitarea daunelor ce prin astu-feliu de procedura superficială și unilaterală — pre usioru se potu cauza bisericii: Consistoriul diecesanu dispune următoarele:

1. În viitoru nu este permisă comitetului parochialu, să înțreprinde nici vră edificare sau reparătură a bisericii său a scărilei; cu atâtă mai putinu

încheiă contracte său cu alii veri-cari tocmai fără de a face și prezintă mai întâi proiectu formală și male sinodului parochialu spre examinare și aprobare; avându aceste — prin concernentele protopresi, ale subscrise consistoriului spre ratificare.

2. Făiindu comitetul, respective sinodul parochialu responsabilu pentru edificările și reparările înțreprinse, la astu-feliu de înțreprinderi să îndrumă, a fi cu precauție și a reflectă:

a) De către biserică intrădeveră dispune de mijloacele materiale necesare spre acoperirea speselor recerute; apoi de către edificarea său reparatură este imprenută cu spese mai mari de 200 fl. este dă se scriă concurentia prin licitație minuenda, expunându-se în planul proiectatut totă condițiunile specifice.

b) Oferte numai dela acelii maestri înțreprinditori se potu acceptă, carii voru produce documentu autenticu de garantia ipotecară, său voru depune cautiune în valoarea pretului acordat pentru lucru.

c) Contractul se încheia cu celu ce va primi lucrul mai estinu și se va supune condițiunilor proiectate și stabilite.

3. Pre lângă aceste condiții, — după ce sinodul parochialu a examinat și acordat proiectul subscrisu de comitetul parochialu, acesta poate încheia contractul cu înțreprinditorul maestrui, în două exemplare asemenea sunătorie și legalitate prin concernentă jurisdicție publică; care sunt apoi a se transpună protopresiului spre înaintare la consistoriu pentru ratificare.

4) Reparările mai mici ale căror spese nu pesteau sumă de 200 fl. se potu înțreprinde fără scrierea concursului de licitație; însă și acele sunt de a se incredintă numai la acelui înțreprinditor, carii posiedu deplina incredere și garantia facia de biserica; observându-se — firesc — să în aceste casuri prescrișele statutului organicu amintite mai susu.

5. Condițiunea principală la totă evenualele edificări și reparări este, garantia din partea înțreprinditorului; dreptu aceea terminându-se lucrul, indată e de a se examină (colaudă) prin barbati de specialitate; iera înțreprinditorul reămâne responsabilu și după efectuata colaudare pre unu tempu conditionat.

7. Cându se substerne contractele despre asemenea înțreprinderi la consistoriu, acelor și de a se alătura și proiectul de estimare a speselor incuviințiate prin sinodul parochialu, și documentul de parantia ipotecară a înțreprinditorului; observându-se spre cincisura: ca contractele său proiectele provizoriu astu-feliu se voru reiciă; iera organele ceri se voru incumetă a lucră în contră acestei dispusețiuni, voru și trase la respondere și constrense a suportă veri-ce daune cauza bisericii.

Aceste dispusețiuni, spre scire și strictă acomodare, se publică tuturor comitetelor și sinodelor parochiale prin concernentii domni protopresi, carii voru avea sa reporteze despre efectuata publicare la tempul său.

Datu din siedintă senatului episcopal alu consistoriului român greco-oriental tenuă în Aradu, 22 Octombrie 1871.

Din incredintarea Preșântiei Sele Domnului Episcopu diecesanu:

Andreiu Papp, m. p.
Protosincel, că presedinte substitut.

Estradatu prin referințele:

Petru Petroviciu
Asesoru consist.

Varietăți.

* * * D e v'a. D. Antoniu Schiau procurorul camerale și Dsioră Constantia Dunca de Sajo literat'ă nostra au celebrat in Alb'a-Ioli'a, Dumineca in 31 Octobre cununia loru.

Nr. 286—1871.

Concursu.

Devenindu vacante unu stipendiu de 50 fl. v. a. destinat pentru unu elevu dela scăla reală, pentru conferirea aceluia se publică prin același concursu cu termenul pâna în 10 Decembrie a. c. c. n.

Concurrentii la acestu stipendiu, au de a-si tramite la subsemnatul comitetu, pâna la terminul susu indigitat, concursele loru, provediute cu atestate de botez și de paupertate, cum și cu testimoniul scol. pre Sem. II anulu scol. 1870/1 *).

Sabiu în 8 Novembre 1871 c. n.

Comitetul Asociației transilvane.

(1—3)

*) Cele-lalte diuare române inca suntu rogate a luă in colonele cele notitia despre acestu concurșu.

Concursu.

Pentru ocuparea statuii invetatoresci la scăla gr. or. din Șesuri protopiatul Zarandului se deschide concursu pâna în 15 Dec. a. c. Emolumentele impreunate cu acestu postu suntu: Salariu anualu de 200 fl. v. a., 4 stângini de lemne și cuartiru liberu.

Doritorii de a avea acestu postu au de adresă suplicele loru la subsemnatul in Bradu.

Bradu, 1 Novembre 1871.

In contilegere cu comitetul parochialu.

Nicolau I. Mihailianu,

(1—3)

protopopu.

Concursu.

Pentru ocuparea statuii de Protopresi alu tractului Mercurei cu Scaunul in acestu opidu, se scrie de nou concursu pâna la 25 Novembre 1871 st. v. inclusive.

Emolumentele impreunate cu acestu postu suntu competitie protopopesci.

Concurrentii, cari de sine intielegându-se au sa fie calificați și bine meritati pre terenul bisericescu, și scolaru in inteleșul „Statutului organicu“ voru avea pre lângă testimoniale despre terminarea studierilor gimnasiali, și teologice se producă și documentele despre serviciile loru de pâna acum.

Sabiu 27 Octobre 1871.

Comitetul Scaunului protopopescu

(3—3)

alu Mercurei.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei statuii invetatoresci la scăla centrală Orestiōra de susu lângă care suntu alăturate comunei Orestiōra de josu cu filia sea Buciumu, Ludesci cu filia sea Costesci — se deschide concursu pâna la 15 Novembre 1871.

Emolumentele suntu:

1. 300 fl. v. a. in rate platit;
2. cuartiru liberu — și lemnele debuinciōse.

Doritorii de a ocupă acestea statuii suntu avisati — a-si astea cerile loru in sensul „Statutului organicu“ aratandu ca suntu de religiunea gr. or., au absolvit 4 clase gimnasiale, cursul clericalu său pedagogicu in institutul nostru archidiocesanu.

Orestiā 26 Octobre 1871.

In inteleșul comitetelor parochiale.

Nicolau Popoviciu,

(2—3)

protop. gr. or. alu Orestieci.

Edictu.

Anghelu Siandru de religiunea gr. or. nascutu in Sadu, carele de 7 ani a parasită pre legiuia sea socii Elen'a nascuta Stoic'a totu de acolo, se cîtează prin același, in urmă actiunei numitei sele socii pres. la 14 Oct a. c. a se infatisă inaintea subsemnatului foru matrimonial, căci din contra după espirarea unui anu și o dată datul de fată se va luă in pertractare amintită acțiune și se va decide la inteleșul canonelor bisericei orientali ortodoxe și in absența lui.

Sabiu, 15 Oct. 1871.

Scaunul protopr. gr. or. tract. II

alu Sabiu.

I. Popescu,

protopresb.

Burs'a de Vien'a.

Din 1/13 Novembre 1871.

Metalicele 5%	57 55	Act. de creditu	304 80
Imprumut. nat. 5%	67 40	Argintulu	116 50
Actiile de banca	798	Galbinulu	5 57